

สำนวนเลขที่ 26/60/2547

ประเภทสำนวน เพลิงไหม้

เรื่อง เพลิงไหม้อาคารอเนกประสงค์ของโรงเรียน ช.

สรุปข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2539 เวลาประมาณ 17.20 น. ได้เกิดเหตุเพลิงไหม้อาคารอเนกประสงค์ของโรงเรียน ช. เป็นเหตุให้ทรัพย์สินของทางราชการได้รับความเสียหาย คิดเป็นเงิน 62,997 บาท โดยเมื่อเวลาประมาณ 15.30 น. หลังจากที่นักเรียนเลิกเรียนแล้ว ผู้บริหารโรงเรียนได้ประชุมครูและนักการภารโรงทุกคนในโรงเรียน จนถึงเวลาประมาณ 16.50 น. จึงได้แยกย้ายกันกลับบ้าน คงเหลือแต่ครูเวร 2 คน คือ นางสาว ท. และนาง ส. และนักการภารโรงอีก 2 คน คือ นาย น. และนาย พ. อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อ จนเมื่อเวลาประมาณ 17.20 น. ขณะที่นาย น. และนาย ส. กำลังเดินปิดประตูหน้าต่างห้องเรียน ได้เกิดเพลิงไหม้ขึ้นที่มุมด้านทิศตะวันออกของอาคารอเนกประสงค์บนเวที คนขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างซึ่งอยู่บนถนนติดกับรั้วของโรงเรียนที่อาคารอเนกประสงค์ตั้งอยู่ เห็นมีควันไฟพุ่งขึ้นมาจึงได้ร้องบอกคนอื่นว่าไฟไหม้โรงเรียน ชาวบ้านที่อยู่ใกล้เคียงพร้อมทั้งครูเวรและนักการภารโรงจึงได้ไปที่เกิดเหตุเพื่อช่วยกันดับเพลิง

ความเห็นพนักงานสอบสวน การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเพลิงไหม้ของกองกำกับการวิทยาการเขต 6 เชื่อว่าสาเหตุของเพลิงไหม้เกิดจากการที่มีวัตถุที่ลุกติดไฟอยู่ตกไปสัมผัสกับวัสดุที่ลุกติดไฟได้ง่าย เกิดการลุกลามไหม้ขึ้น แต่เนื่องจากสภาพสถานที่เกิดเหตุได้มีการเคลื่อนย้ายเป็นส่วนใหญ่ เป็นเหตุให้สภาพที่ตรวจไม่ต่อเนื่องตรงตามสภาพที่แท้จริง จึงไม่สามารถลงความเห็นยืนยันสาเหตุที่แท้จริงได้

ความเห็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เห็นว่า ไม่มีประจักษ์พยานหลักฐานแท้จริงที่ยืนยันได้ว่าเกิดจากการกระทำของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือเกิดจากความประมาทเลินเล่อของผู้บริหารสถานศึกษา ครูเวรหรือนักการภารโรง จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบในทางแพ่ง

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง สำนักงาน ค. เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

ประเด็นที่พิจารณา มีผู้ใดต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้แก่ทางราชการหรือไม่

กฎหมายที่พิจารณา ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานประกอบกับความเห็นของกองกำกับการวิทยาการเขต 6 น่าเชื่อว่า เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2539 เวลาประมาณ 17.20 น. เกิดเหตุเพลิงไหม้อาคารอเนกประสงค์ของโรงเรียน ช. เป็นเหตุให้ทรัพย์สินของทางราชการได้รับความเสียหายสาเหตุเกิดจากการที่มีวัตถุที่ลุกติดไฟอยู่ตกไปสัมผัสกับวัสดุที่ลุกติดไฟได้ง่าย เกิดการลุกลามไหม้ขึ้น แต่เนื่องจากสภาพสถานที่เกิดเหตุได้มีการเคลื่อนย้ายเป็นส่วนใหญ่ เป็นเหตุให้สภาพที่

ตรวจไม่ต่อเนื่องตรงตามสภาพที่แท้จริง จึงไม่สามารถลงความเห็นยืนยันสาเหตุที่แท้จริงได้ ไม่ปรากฏว่าเหตุแห่งความเสียหายเกิดจากการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่อของเจ้าหน้าที่ จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ

พงศกร วรรณگیر ย่อ

พรทิพย์ บารมีอวยชัย ตรวจ

สำนวนเลขที่ 26/61/2547

ประเภทสำนวน เพลิงไหม้

เรื่อง เพลิงไหม้อาคารอเนกประสงค์ของโรงเรียน ป.

สรุปข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2538 เวลาประมาณ 01.00 น. ได้เกิดเหตุเพลิงไหม้อาคารอเนกประสงค์ของโรงเรียน ป. เป็นเหตุให้ทรัพย์สินของทางราชการได้รับความเสียหายคิดเป็นเงิน 90,500 บาท โดยเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2538 เวลาประมาณ 21.00 น. นาย พ. ข้าราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ 1 และนาย ช. ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งนักการภารโรง ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เฝ้ารักษาความปลอดภัยสถานที่ราชการและทรัพย์สินของโรงเรียน ได้ออกตรวจดูความเรียบร้อยบริเวณอาคารต่างๆ เห็นว่าอยู่ในสภาพเรียบร้อยดี แต่ได้พบกลุ่มวัยรุ่นกำลังนั่งคุยกันอยู่ที่บริเวณเวทีอาคารอเนกประสงค์ของโรงเรียน เมื่อเห็นนาย พ. และนาย ช. เดินมา กลุ่มวัยรุ่นดังกล่าวจึงกลับออกไปจนเมื่อเวลาประมาณ 01.00 น. ของวันที่ 16 สิงหาคม 2538 นาย พ. ได้ยินเสียงเหมือนเสียงปืนดังมาจากอาคารอเนกประสงค์ด้านทิศเหนือ จึงออกไปดูเห็นเพลิงกำลังลุกไหม้อยู่ที่กองเบาะยืดหยุ่นบนเวทีอาคารอเนกประสงค์ นาย พ. จึงไปเรียกนาย ช. ให้มาช่วยกันดับไฟพร้อมกับนาง ส. ภรรยาของนาย พ. ซึ่งพักอยู่กับนาย พ. ด้วย

ความเห็นพนักงานสอบสวน จากการตรวจสอบที่เกิดเหตุเพลิงไหม้ของเจ้าหน้าที่วิทยาการผู้ชำนาญการตรวจสอบที่เกิดเหตุปรากฏว่า ไม่พบวัตถุพยานในการใช้วางเพลิง ไม่พบหลักฐานใดที่จะ เกิดจากไฟฟ้าลัดวงจร น่าเชื่อว่า น่าจะเกิดจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่สูบบุหรี่ทิ้งก้นบุหรี่ที่ดับไฟไม่หมด ลงไปที่บริเวณเบาะยืดหยุ่นโยมะพร้าวซึ่งเป็นวัตถุติดไฟได้ง่าย จึงทำให้เกิดไฟไหม้ขึ้น และพนักงานสอบสวนได้สืบหาตัวคนร้ายในคดีนี้มาโดยตลอดอย่างต่อเนื่องยังไม่ทราบว่าคนร้ายเป็นใคร และหนีไปอยู่ที่ใด จึงเห็นควรงดการสอบสวน

ความเห็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ เห็นว่า เพลิงไหม้เกิดจากการที่กลุ่มวัยรุ่นในหมู่บ้านเข้าไปเที่ยวในบริเวณโรงเรียน และทิ้งก้นบุหรี่เอาไว้ที่กองเบาะยืดหยุ่นซึ่งทางโรงเรียนได้เก็บไปรวมไว้ที่บริเวณเวทีของอาคารอเนกประสงค์โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งทางเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ได้ทำการสืบสวนและสอบสวนแล้ว แต่ไม่มีพยานและหลักฐานพอที่จะชี้ตัวบุคคลที่กระทำผิดได้ จึงไม่ต้องมีผู้รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายในทางแพ่ง

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง สำนักงาน ค. เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

ประเด็นที่พิจารณา มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการหรือไม่

กฎหมายที่พิจารณา ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานประกอบกับรายงานการสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรอำเภอและความเห็นของเจ้าหน้าที่วิทยาการนำเชื่อว่า เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2538 เวลาประมาณ 01.00 น. เกิดเหตุเพลิงไหม้อาคารอเนกประสงค์ของโรงเรียน ป. เป็นเหตุให้ทรัพย์สินของทางราชการได้รับความเสียหาย มูลเหตุเกิดจากมีบุคคลทิ้งวัตถุติดไฟในบริเวณที่เกิดเหตุ แต่ไม่มีพยานยืนยันหรือทราบตัวคนร้ายว่าเป็นใคร ไม่ปรากฏว่าเหตุแห่งความเสียหายเกิดจากการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่อของเจ้าหน้าที่ จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ

อนึ่ง คณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งเห็นสมควรแจ้งข้อสังเกต ให้ผู้บริหารโรงเรียนมีมาตรการตรวจสอบโดยกำชับกวดขันเจ้าหน้าที่ในเรื่องที่ไม่ควรปล่อยให้นักเรียนนอกเข้ามาภายในบริเวณโรงเรียนในตอนกลางคืนโดยไม่ได้รับอนุญาต และควรกำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้ดูแลปิดประตูหน้าต่างของอาคารอเนกประสงค์ให้เรียบร้อย เพื่อป้องกันมิให้นักเรียนนอกแอบเข้ามาใช้สถานที่ในตอนกลางคืน ทั้งนี้ เพื่อมิให้ทรัพย์สินของทางราชการได้รับความเสียหายจากเหตุในลักษณะดังกล่าวอีก

พงศกร วรรณภีร์ ย่อ

พรทิพย์ บารมีอวยชัย ตรวจ

สำนวนเลขที่ 91/637/2547

ประเภทสำนวน เพลิงไหม้

เรื่อง เพลิงไหม้อาคารโรงเรียนที่เก็บเครื่องมือเกษตรกรรม ห. ของเรือนจำกลาง น.

สรุปข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2547 เวลาประมาณ 04.00 น. ได้เกิดเหตุเพลิงไหม้อาคารโรงเรียนที่เก็บเครื่องมือเกษตรกรรม ห. ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเรือนจำกลาง น. ทำให้ตัวอาคารโรงเรียนและเครื่องมือเกษตรกรรมในการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังได้รับความเสียหายคิดเป็นเงินจำนวน 262,702.60 บาท โดยเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 นาย ค. เจ้าพนักงานอบรมและฝึกวิชาชีพ 5 ได้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์กองงานเลี้ยงสัตว์ในบริเวณโครงการเกษตรกรรม ห. ตั้งแต่เวลา 16.30 น. ของวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 ถึงเวลา 8.00 น. ของวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2547 โดยมีหน้าที่รับผิดชอบตรวจตราดูแลบริเวณคอกเลี้ยงสัตว์และบริเวณใกล้เคียงรวมทั้งบริเวณโครงการซึ่งเป็นที่ตั้งตัวอาคารโรงเรียนด้วย และมีนาย ก. เจ้าหน้าที่ฝึกอบรมและฝึกวิชาชีพ 3 ปฏิบัติหน้าที่เวรยามไฟฟ้า - ประปา และดูแลรอบนอกเรือนจำ จนกระทั่งเวลาประมาณ 04.00 น. ของวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2547 ในขณะที่นาย ค. พักอยู่ที่ห้องพักเวรบริเวณกองงานเลี้ยงสัตว์ (คอกสุกร) นาย ค. ได้ยินเสียงสุกรร้องผิดปกติ จึงได้ออกมาดูและพบเห็นกลุ่มควันไฟพุ่งมาจากบริเวณอาคารโรงเรียน จึงรีบวิ่งไปดู ปรากฏว่าไฟกำลังลุกไหม้บริเวณด้านหลังของโรงเรียนที่เก็บเครื่องมือบางส่วน และกำลังลุกลามไหม้รถไถนาสิงห์สยามคูโบต้า นาย ค. จึงได้แจ้งศูนย์ปฏิบัติการพิเศษของเรือนจำรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น

ความเห็นพนักงานสอบสวน เชื่อว่าสาเหตุของเพลิงไหม้ครั้งนี้ เกิดจากการลัดวงจรของกระแสไฟฟ้า

ความเห็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ พิจารณาตามความเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจจากกองกำกับการวิทยาการเขต 11 ว่าจากการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ เชื่อว่าสาเหตุของเพลิงไหม้ครั้งนี้เกิดจากการลัดวงจรของกระแสไฟฟ้า ไม่มีประจักษ์พยานที่สามารถพิสูจน์ว่าเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของนาย ส. และนาย ค. ดังนั้น จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง กรมราชทัณฑ์เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

ประเด็นที่พิจารณา มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการหรือไม่

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานประกอบกับความเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจจากกองกำกับการวิทยการเขต 11 ปรากฏว่า เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2547 เวลาประมาณ 04.00 น. ได้เกิดเพลิงไหม้อาคารโรงเรียนที่เก็บเครื่องมือเกษตรกรรม ห. ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเรือนจำกลาง น. ทำให้ตัวอาคารโรงเรียนและเครื่องมือเกษตรกรรมในการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังได้รับความเสียหาย เชื่อว่าสาเหตุของเพลิงไหม้ครั้งนี้เกิดจากการลัดวงจรของกระแสไฟฟ้า ประกอบกับไม่มีประจักษ์พยานที่สามารถพิสูจน์ว่าเหตุแห่งความเสียหายเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าหน้าที่ จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

พงศกร วรรณภีร์ ย่อ

พรทิพย์ บารมีอวยชัย ตรวจ

สำนวนเลขที่ 95/651/2547

ประเภทสำนวน เพลิงไหม้

เรื่อง เพลิงไหม้อาคารเรียนของโรงเรียน พ.

สรุปข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2545 เวลาประมาณ 13.00 น. ได้เกิดเพลิงไหม้อาคารเรียนแบบ ป.1 ข ของโรงเรียน พ. โดยนาย ป. ตำแหน่ง อาจารย์เห็นเหตุการณ์เป็นคนแรก ขณะนั้นปฏิบัติงานที่ห้องคอมพิวเตอร์ จึงได้ร้องบอกนาง ค. และนาง จ. ครูเวรให้ทราบและแจ้งเจ้าหน้าที่ดับเพลิง โดยก่อนเกิดเหตุเมื่อวันศุกร์ที่ 8 กุมภาพันธ์ 2545 นาย ก. อาจารย์สอนดนตรีไทยได้ใช้ห้องที่ 4 และ 5 อาคารที่เกิดเหตุ ซึ่งเป็นห้องที่เอาฝักกันห้องออกเป็นห้องโถงใช้สอนดนตรี – นาฏศิลป์ สอนนักเรียน ตั้งแต่เวลา 8.30 น. – 11.30 น. หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนได้ปิดสวิตซ์ไฟฟ้าและถอดปลั๊กวิทยุเทปที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนและได้ปิดประตูล็อกกุญแจเรียบร้อยแล้ว

ความเห็นพนักงานสอบสวน เชื่อว่าเหตุเกิดจากกระแสไฟฟ้าลัดวงจร มิได้เป็นผลเกิดจากการกระทำผิดทางอาญาของผู้ใด

ความเห็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด ครูเวรและครูผู้ตรวจเวรในวันที่เกิดเหตุได้มาปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งตามปกติและได้พยายามช่วยกันดับเพลิงจนสุดความสามารถเป็นเหตุสุดวิสัยและน่าเชื่อว่าการเกิดเพลิงไหม้ครั้งนี้มีสาเหตุมาจากไฟฟ้าลัดวงจรภายในอาคารเรียนเกิดการช็อตลุกลไหม้ มิได้เกิดจากการกระทำหรือความประมาทเลินเล่อของครูเวรทั้งสองคน

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

ประเด็นที่พิจารณา มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวน เท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานประกอบกับความเห็นของกองกำกับการวิทยาการ และพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธร ปรากฏว่า เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2545 เวลาประมาณ 13.00 น. เกิดเหตุเพลิงไหม้อาคารเรียน แบบ ป.1 ข. ของโรงเรียน พ. โดยอาคารดังกล่าวถูกเพลิงไหม้เสียหายทั้งหลังจนไม่สามารถระบุได้ว่า เกิดจากสาเหตุใด ซึ่งนาง ค.และนาง จ. ครูเวร

รวมทั้งนาย ณ. ผู้ตรวจเวอร์ ได้มาปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ ไม่ปรากฏว่าเหตุแห่งความเสียหายเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าหน้าที่ จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย

มนต์ชัย เพ็ชรร่วง ย่อ

พรทิพย์ บารมีอวยชัย ตรวจ

